

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4913/2022
26.07.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца „Екоградња – пројект С.Г.“, д.о.о. Ковин, против тужене Републике Србије – Министарства правде РС, Виши суд у Смедереву, коју заступа Државно правобранилаштво из Београда, ради заштите од дискриминације, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж 192/22 од 10.02.2022. године, у седници одржаној 26.07.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија, тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж 192/22 од 10.02.2022. године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Београду Гж 192/22 од 10.02.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење Вишег суда у Панчеву П 124/21 од 15.12.2021. године, којим је одбијен као неоснован предлог тужиоца за доношење пресуде због пропуштања и решење истог суда од 24.12.2021. године, којим је одбијен као неоснован предлог тужиоца за издавање потврде о извршности решења тог суда П 124/21 од 31.03.2021. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног другостепеног решења тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. Закона о парничном поступку, учињене у поступку пред другостепеним судом и погрешне примене материјалног права, с позивом на члан 41. став 4. Закона о забрани дискриминације.

Врховни суд налази да изјављена ревизија није дозвољена, с обзиром на одредбу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. став 1. и 6. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...10/23), јер је изјављена против одлуке против које се по закону не може изјавити.

Наиме, против решења другостепеног суда странке могу изјавити ревизију само уколико се тим решењем поступак правноснажно завршава, у складу са одредбом члана 420. став 1. Закона о парничном поступку. Таква су решења којима се тужба одбацује (због апсолутне ненадлежности суда, неуредности, недостатака у погледу страначке или парничне способности који нису отклоњени, због неблаговремености, као и у случају других процесних сметњи које спречавају вођење поступка). Сагласно

одредбама истог члана, ревизија је увек дозвољена и против решења другостепеног суда којим се изјављена жалба одбацује, односно којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању жалбе (став 3), као и против решења којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању ревизије (став 4).

У конкретном случају, побијаним решењем потврђена су првостепена решење и то решење о одбијању предлога тужиоца за издавање потврде о извршности решења којим је суд наложио доставу тужбе туженом и упозорења у вези с обавезом одговора на тужбу и решење којим је одбијен као неоснован предлог тужиоца за доношење пресуде због пропуштања. Другостепеним решењем којим су одбијене жалбе тужиоца и потврђена таква решења поступак није правноснажно завршен па против таквог решења ревизија није дозвољена у смислу члана 420. став 1. ЗПП, нити такво решење представља решење из ставова 3. и 4. истог члана против кога би се могла изјавити ревизија, због чега је ревизија одбачена применом члана 413. Закона о парничном поступку.

Позивање тужиоца на то да је у конкретном случају у питању спор ради заштите од дискриминације, у коме је ревизија увек допуштена сагласно члану 41. став 4. Закона о забрани дискриминације, не утиче на другачију одлуку. Одредба члана 41. став 4. Закона о забрани дискриминације односи се на мериторну одлуку којом је одлучено о тужбеном захтеву, а не и на остале процесне одлуке на које се, у складу са ставом другим истог члана, сходно примењују одредбе Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић